

ABSTRAKT

Diplomová práce na téma *Jak rozvíjet emoční inteligenci dítěte předškolního věku skrze práci s příběhem (pohledem rodičů a pedagogů)* se zabývá emoční inteligencí a zkoumá, jaký význam má při jejím rozvoji příběh. K zodpovězení na tuto otázku jsem v prvních dvou kapitolách teoretické části shrnula, kde se emoce berou a jaká je jejich funkce, a dále charakterizovala emoční vývoj dítěte podle psycholožky Marie Vágnerové. Ve třetí kapitole jsem nejprve s využitím odborné literatury představila vývoj pohledu na emoční inteligenci, porovнала ji s inteligencí rozumovou a následně popsala její význam pro úspěšný život. Čtvrtá kapitola teoretické části je zaměřena na příběh a jeho roli v předškolním období zejména při rozvoji emočních dovedností. Uvádím zde důvody, proč je příběh vhodným způsobem, jak emoční inteligenci rozvíjet a poznatky, jak s příběhem u předškolních dětí pracovat, abychom jí emoční dovednosti účinně rozvíjeli. V praktické části s využitím kvalitativního výzkumného designu zkoumám, jak je toto téma ukotveno mezi rodiči předškolních dětí a pedagogy mateřských škol a jak je jeho znalosti využívána ve výchově dětí. Dále zjišťuji, jak je emoční inteligence rozvíjena v rodičovské a učitelské praxi a jakou funkci při tom zastává příběh. V závěru výsledky výzkumu porovnávám s výsledky teoretickými. Ukazuje se, že pojem emoční inteligence a práce s příběhem nejsou pro rodiče a pedagogy ničím novým. Zároveň se objevuje rozpor v oblasti čtení před spaním a identifikace.